

H. NAGY PÉTER

Visszaemlékezések 1.

Matyi, az igazság

Pecázom a Duna-parton. A pontos idő (dátum) nem érdekes, de jó pár évvel a rendszerváltás előtt vagyunk. Általános iskolás lehetek. Úttörő.

A peca magányos tevékenység, de állnak mellettem többen is, kisebb-nagyobb távolságban, ők is lógatják a zsinórt. Egyszer csak egy Matyi nevű idősebb horgász felkiált:

– Hé, fiúk, tudjátok, miért nem fogunk halat?

Most, hogy mondja, valóban, alig volt ma kapás. Hal egy szál se. Pedig itt, Tétényben, a hizlalda feletti szakaszon nem rossz a felhozatal. Jön a sok keszeg a hizlaldából ömlő szarra. Fogtam már itt csukát meg süllőt is. Egyszer Matyi bától pedig kaptam egy kecsegét. Ő fogta, de nekem adta. Ritkán mentem el a Dunáról hal nélkül. Fogtam vagy adtak, de mindig volt valami. Ma viszont katasztrófa történhetett.

– Miért nem? – kérdezik Matyitól néhányan kiabálva.

Én csak fülelek. Az öreg pecások befogadtak, tanítgattak erre-arra, hogyan kell a horgot rögzíteni, az ólmot felkötni, de Matyi mindig előállt valami újdonsággal. Egyszer azzal, hogy nem jó csalit használunk, be kell dobni a vízbe egy görögdinnyét, a halak megeszik, kijönnek a partra hugyozni, mi meg csak felkapkodjuk őket. Így hát hallgatok.

– Mert elvitték a Lenin-fiúk! – üvölt fel Matyi, hogy a túlparton is meghallják. Komolyan.

Az általánosban sokszor emlegették Lenint, tudtam akkoriban, ki is volt ő, és mi mindent köszönhetünk neki, mi, a Váci Mihály Úttörőcsapat. De hogy az ő haverjai vitték volna el a Dunából a halakat, azt nem tudom, ezt még nem mondta nekem senki.

A hang irányába néztem, és hirtelen megláttam a hajót. Oldalán ott virított a szokásos Lenin-fej. A hajón nagy sürgés-forgás támadt, hirtelen irdatlan repülő szerkezetek szálltak fel róla. Zúgva megközelelték a vizet, és hatalmas lapátjaikkal csak úgy merték a sok halat. Amikor a hajó megtelt, a repülő korpuszkulák leszálltak a fedélzetre. Éles fény villant, a vízi jármű pedig hihetetlen sebességgel eltűnt folyásirányban. Aztán a hullámok visszatértek.

Akkor arra gondoltam, hogy valószínűleg egy intergalaktikus háború közepén lehetünk, és a Lenin-fejes úrhajók innen pótolják az ellátmányt. Persze nem tudtam eldönteni, hogy a Lenin-fiúk a Bolygóvédelmi Szövetség tagjai-e vagy az idegenek.

Nem emlékszem pontosan, akkor nevetett-e valaki. Ma már nem horgászom, de akkor megfogadtam, hogy ha megöregszem, megint pecázni fogok. Olyan leszek, mint Matyi, tojok a rendszerre. Ez az igazság. A monolit.

